

242

Besluit van 22 maart 1994, houdende regels betreffende de rechtspositie van staten- en commissieleden (Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 4 oktober 1993, nr. BW93/U2068, directoraat-generaal Openbaar Bestuur, gedaan mede namens Onze Minister van Binnenlandse Zaken;

Gelet op de artikelen 93 en 94 van de Provinciewet;

De Raad van State gehoord (advies van 8 februari 1994, nr. W04.93.0653.);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 18 maart 1994, nr. BW94/275, directoraat-generaal Openbaar Bestuur, uitgebracht mede namens Onze Minister van Binnenlandse Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Binnenlandse Zaken;
- b. lid van provinciale staten: een lid van provinciale staten, dat niet tevens lid van gedeputeerde staten is;
- c. tijdstip van beëindiging van het lidmaatschap van provinciale staten: het tijdstip van beëindiging van het lidmaatschap, bedoeld in de artikelen X1, eerste en derde lid, X6 en X7, tweede, derde en vijfde lid, van de Kieswet.
- d. lid van een commissie: een lid van een commissie als bedoeld in artikel 80 van de Provinciewet, dat niet tevens lid van provinciale staten is of ambtenaar die als zodanig tot lid van een commissie is benoemd.

HOOFDSTUK 2. VERGOEDING VOOR WERKZAAMHEDEN EN TEGEMOETKOMING IN DE KOSTEN

Artikel 2

1. Aan een lid van provinciale staten wordt een vergoeding voor de werkzaamheden en een tegemoetkoming in de kosten toegekend die ten hoogste f 19 321,- respectievelijk f 2 574,- bedraagt.

2. Het bedrag van de vergoeding, genoemd in het eerste lid, wordt per 1 januari van elk jaar door Onze Minister herzien aan de hand van het indexcijfer van lonen van volwassen werknemers voor de sector overheid voor verwerking van het effect van de inhoudingsmaatregelen, geldende voor de maand september.

3. Het bedrag van de tegemoetkoming, genoemd in het eerste lid, wordt per 1 januari van elk jaar door Onze Minister herzien aan de hand van de consumentenprijsindex, geldende voor de maand september.

4. Telkens wanneer de bedragen, genoemd in het eerste lid, wijziging ondergaan, maakt Onze Minister de nieuwe bedragen bekend in de Staatscourant.

Artikel 3

Provinciale staten kunnen bij verordening tot ten hoogste 20% naar beneden afwijken van de bedragen, genoemd in artikel 2, eerste lid.

Artikel 4

Provinciale staten kunnen bij verordening bepalen dat ten hoogste 20% van de vergoeding voor de werkzaamheden wordt uitgekeerd, berekend naar het aantal gehouden vergaderingen. In dat geval geschiedt de uitkering aan het lid van provinciale staten op basis van het aantal bijgewoonde vergaderingen.

Artikel 5

1. Aan een lid van provinciale staten wordt vergoeding van reiskosten verleend naar bij provinciale verordening te stellen regels voor het bijwonen van vergaderingen van provinciale staten en van commissies of een Openbaar-Vervoerjaarkaart verstrekt dan wel een keuze tussen een vergoeding of een Openbaar-Vervoerjaarkaart geboden, met dien verstande dat voor het gebruik van een eigen motorvoertuig de vergoeding niet hoger wordt gesteld dan het bedrag dat bij of krachtens artikel 7 van het Reisbesluit binnenland is vastgesteld.

2. Aan een lid van provinciale staten wordt vergoeding van werkelijk gemaakte verblijfkosten verleend naar bij provinciale verordening te stellen regels voor het bijwonen van vergaderingen, genoemd in het eerste lid.

Artikel 6

1. Provinciale staten kunnen bij verordening bepalen dat aan een lid van provinciale staten naast de vergoeding, genoemd in artikel 5, vergoeding wordt verleend voor reiskosten ter zake van andere dan de in artikel 5 bedoelde reizen, ten behoeve van de provincie gemaakt, met dien verstande dat voor het gebruik van een eigen motorvoertuig de vergoeding niet hoger wordt gesteld dan het bedrag dat bij of krachtens artikel 7 van het Reisbesluit binnenland is vastgesteld.

2. Provinciale staten kunnen bij verordening bepalen dat aan een lid van provinciale staten vergoeding wordt verleend voor werkelijk gemaakte verblijfkosten ter zake van reizen, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 7

1. De vergoeding voor de werkzaamheden en de tegemoetkoming in de kosten worden door het lid van provinciale staten genoten met ingang van de dag van de beëdiging.

2. De vergoeding voor de werkzaamheden en de tegemoetkoming in de kosten eindigt op het tijdstip van beëindiging van het lidmaatschap van provinciale staten.

3. Het lid van provinciale staten dat in de loop van een kalenderjaar is beëdigd dan wel het lidmaatschap van provinciale staten heeft beëindigd, ontvangt de vergoeding voor de werkzaamheden en de tegemoetkoming in de kosten naar evenredigheid van de periode van uitoefening van het lidmaatschap in bedoeld kalenderjaar.

HOOFDSTUK 3. SECUNDAIRE VOORZIENINGEN

Artikel 8

1. Provinciale staten kunnen bij verordening bepalen dat een lid van provinciale staten met ingang van de dag van zijn aftreden gedurende ten hoogste twee jaar een uitkering ten laste van de provincie ontvangt.

2. De uitkering bedraagt in het eerste jaar ten hoogste 80% en in het tweede jaar ten hoogste 70% van het op het moment van aftreden geldende bedrag van de vergoeding voor de werkzaamheden, eventueel vermeerderd met het bedrag van de in het jaar voor het aftreden ontvangen vergoeding, bedoeld in artikel 4.

Artikel 9

Provinciale staten kunnen bij verordening bepalen dat het provinciaal bestuur ten behoeve van de leden van provinciale staten één of meer collectieve verzekeringen kan afsluiten, waarbij wordt voorzien in de opbouw van een ouderdomspensioen en in geldelijke voorzieningen bij invaliditeit en overlijden.

Artikel 10

1. Provinciale staten kunnen bij verordening bepalen dat een lid van provinciale staten, naar in de verordening te stellen regels, ten laste van de provincie een tegemoetkoming ontvangt ter zake van ziektekosten, waaronder de premie van een verzekering tegen ziektekosten.

2. De tegemoetkoming bedraagt ten hoogste een bepaald percentage van de vergoeding voor de werkzaamheden, genoemd in artikel 2.

3. Het in het tweede lid bedoelde percentage is gelijk aan het werkgeversaandeel in de procentuele premie van de publiekrechtelijke ziektekostenregeling Interprovinciale Ziektekosten Regeling (IZR).

Artikel 11

1. Provinciale staten kunnen bij verordening bepalen dat in het geval dat een lid van provinciale staten een uitkering op grond van de Werkloosheidswet ontvangt en na de toepassing van artikel 20 van die wet ontstane korting op deze uitkering ten gevolge van het uitoefenen van het lidmaatschap van provinciale staten meer bedraagt dan de vergoeding voor de werkzaamheden die dit lid ontvangt van provinciale staten, deze vergoeding ten laste van de provincie wordt verhoogd tot het bedrag van bedoelde korting.

2. Provinciale staten kunnen bij verordening bepalen dat in het geval dat een lid van provinciale staten een uitkering op grond van het Besluit

Werkloosheid onderwijs- en onderzoekspersoneel ontvangt en de na toepassing van artikel 6, vierde lid, van dat besluit ontstane korting op deze uitkering ten gevolge van het uitoefenen van lidmaatschap van provinciale staten meer bedraagt dan de vergoeding voor de werkzaamheden die dit lid ontvangt van provinciale staten, deze vergoeding ten laste van de provincie wordt verhoogd tot het bedrag van bedoelde korting.

Artikel 12

Provinciale staten kunnen bij verordening bepalen dat een lid van provinciale staten, naar in de verordening te stellen regels, ten laste van de provincie een tegemoetkoming ontvangt ter zake van kosten voor scholing in verband met de vervulling van het statenlidmaatschap, alsmede ter zake van kosten voor in verband met de vervulling van het statenlidmaatschap noodzakelijke kinderopvang.

HOOFDSTUK 4. VERGOEDING VAN LEDEN VAN EEN COMMISSIE

Artikel 13

Provinciale staten kunnen bij verordening bepalen dat aan een lid van een commissie een vergoeding voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie wordt toegekend tot het maximumbedrag van f 155,-. Het artikel 2, tweede en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 14

Ten aanzien van:

- a. een lid van een commissie die op grond van zijn bijzondere beroepsmatige deskundigheid op het taakgebied van de commissie voor deelneming aan haar werkzaamheden is aangetrokken, en
  - b. een lid van een commissie ten aanzien waarvan de vergoeding niet geacht kan worden in een redelijke verhouding te staan tot de zwaarte van zijn taak en de omvang van de door hem te verrichten arbeid,
- kunnen provinciale staten bij verordening bepalen dat de vergoeding voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie naar boven afwijkt van het bedrag, genoemd in artikel 13.

HOOFDSTUK 5. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 15

Het koninklijk besluit van 3 april 1980 tot uitvoering van de artikelen 13, derde lid, en 65a, eerste lid, van de Provinciewet (Stb. 203) wordt ingetrokken.

Artikel 16

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1994.
2. In afwijking van het eerste lid werkt artikel 11, tweede lid, terug tot en met 1 maart 1994.

Artikel 17

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 10 mei 1994, nr. 88

Dit besluit wordt aangehaald als: Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 22 maart 1994

Beatrix

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. I. J. W. de Graaff-Nauta

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn

Uitgegeven de zevende april 1994

De Minister van Justitie a.i.,
E. van Thijn

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

Dit besluit strekt tot uitvoering van de artikelen 93 en 94 van de Provinciewet, die betrekking hebben op de aan statenleden toe te kennen vergoeding voor werkzaamheden, een tegemoetkoming in de kosten, een vergoeding van reis- en verblijfkosten en secundaire voorzieningen. Het besluit regelt eveneens een vergoeding voor leden van provinciale commissies die niet tevens lid van provinciale staten of ambtenaar zijn.

Nieuw in dit besluit is dat hierin de vergoedingsregeling van de reis- en verblijfkosten van statenleden is opgenomen, aangezien de vergoedingen van reis- en verblijfkosten nog niet eerder in een algemene maatregel van bestuur werden geregeld.

Dit besluit vervangt het koninklijk besluit van 3 april 1980 tot uitvoering van de artikelen 13, derde lid, en 65a, eerste lid, van de Provinciewet (Stb. 203). Door de invoering van de nieuwe Provinciewet zou het besluit van 3 april 1980 een groot aantal wijzigingen hebben moeten ondergaan. Ten behoeve van de overzichtelijkheid is gekozen voor vaststelling van een nieuwe integrale tekst.

2. Inhoud van het besluit

In dit besluit wordt, evenals in het besluit van 3 april 1980, volstaan met het geven van een aantal hoofdregels. Provinciale staten houden de mogelijkheid om, binnen de aangegeven grenzen, bij de vaststelling van diverse vergoedingen en tegemoetkomingen rekening te houden met de provinciale omstandigheden.

In dit besluit zijn regels omtrent de volgende onderwerpen opgenomen:

- een vergoeding voor werkzaamheden en een tegemoetkoming in de kosten van statenleden (artikelen 2 tot en met 4);

- een vergoeding van reis- en verblijfkosten (artikelen 5 en 6);
- het aanvangstijdstip en het tijdstip van beëindiging van de vergoeding en de tegemoetkoming (artikel 7);

- een uitkering bij aftreden (artikel 8);

- een voorziening in de opbouw van een ouderdomspensioen (artikel 9);

- geldelijke voorzieningen bij invaliditeit en overlijden;

- een tegemoetkoming ter zake van ziektekosten, waaronder de premie van een verzekering tegen ziektekosten (artikel 10);

- een voorziening in verband met samenloop van een uitkering op grond van de Werkloosheidswet of het Besluit Werkloosheid onderwijs- en onderzoekspersoneel met de vergoeding voor de werkzaamheden die een statenlid ontvangt (artikel 11);

- een tegemoetkoming in de kosten voor scholing gemaakt in verband met de vervulling van het lidmaatschap van provinciale staten (artikel 12);

- een tegemoetkoming in de kosten voor kinderopvang (artikel 12);

- een vergoeding voor leden van een commissie die niet tevens statenlid of ambtenaar zijn (artikelen 13 en 14).

Bovenstaande onderwerpen zijn opgenomen omdat gebleken is dat het ontbreken van het grootste deel van deze secundaire voorzieningen knelpunten in de praktijk veroorzaakte.

3. Financiële gevolgen

De financiële gevolgen verbonden aan dit besluit worden voor zover het om verplichtingen gaat geacht te kunnen worden opgevangen binnen de bestaande compensatie voor loon- en prijsstijging van het Provinciefonds. Voor zover de maatregelen geen verplichtend karakter hebben kunnen zij

worden opgevangen binnen de eigen budgettaire mogelijkheden van de provincies en wordt geen compensatie geboden.

4. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

In dit artikel wordt voor het bepalen van het tijdstip van beëindiging van het lidmaatschap van provinciale staten aangesloten bij de regeling ter zake in de Kieswet.

Artikel 2

In verband met de omstandigheid dat de bedragen van artikel 2, eerste lid, jaarlijks zullen moeten worden aangepast, is de delegatie van de bevoegdheid daartoe aan de Minister van Binnenlandse Zaken gehandhaafd. De jaarlijkse aanpassing geschiedt aan de hand van het indexcijfer van lonen van volwassen werknemers voor de sector overheid en aan de hand van de consumentenprijsindex.

De bedragen van de tegemoetkoming in de kosten worden vanaf begin 1994 niet meer herzien aan de hand van het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie, maar aan de hand van de consumentenprijsindex (CPI). De CPI is namelijk beter bruikbaar als maatstaf voor de ontwikkeling van de kosten van het levensonderhoud en als maatstaf voor de koopkracht dan het prijsindexcijfer.

In de CPI wordt voortaan rekening gehouden met de prijsontwikkeling van diensten van de overheid en van contributies aan sportverenigingen en andere organisaties. Voorts houdt de CPI rekening met de consumptiegebonden belastingen. Onder deze belastingen worden verstaan: onroerend-zaakbelasting, motorrijtuigenbelasting, verontreinigingsheffing oppervlaktewateren, rioolrechten/rioolbelasting, reinigingsrechten/afvalstoffenheffing en hondenbelasting.

De periode, gedurende welke het verloop van deze indexcijfers met het oog op de jaarlijkse aanpassing wordt gevolgd, loopt van 1 oktober tot en met 30 september. Hierdoor is het mogelijk de aanpassing van de vergoedingsbedragen vóór 1 januari te presenteren. De wijzigingen van de bedragen in artikel 2 zullen alleen in de Staatscourant worden gepubliceerd.

Artikel 3

In paragraaf 2 werd reeds aangegeven dat provinciale staten de nodige ruimte houden om voor het vaststellen van de vergoedingen en tegemoetkomingen rekening te houden met de provinciale omstandigheden. In dit artikel is aan provinciale staten de bevoegdheid toegekend om van de in artikel 2 genoemde bedragen in neerwaartse zin af te wijken. Deze afwijking mag echter niet meer dan 20% bedragen.

Artikel 4

In dit artikel wordt aan provinciale staten de mogelijkheid gegeven een deel van de vergoeding voor werkzaamheden aan te merken als presentiegeld. Daartoe kan maximaal 20% van het bedrag van de vergoeding worden gereserveerd. Indien gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid in dit artikel kan aan de hand van het aantal geschatte vergaderingen worden berekend hoe hoog het presentiegeld moet zijn om een statenlid dat alle vergaderingen bijwoont de door provinciale staten vastgestelde maximale vergoeding te laten ontvangen.

Aan het einde van een jaar kan het presentiegeld definitief worden vastgesteld, waarbij een overschrijding van het aantal geschatte vergade-

ringen dan wel het achterblijven bij het aantal geschatte vergaderingen voor de individuele statenleden tevens kan worden verrekend.

Bij een overschrijding van het aantal geschatte vergaderingen zal het voor presentiegelden beschikbare maximumbedrag niet mogen worden overschreden.

De artikelen 3 en 4 kunnen cumulatief worden toegepast.

Provinciale staten kunnen bijvoorbeeld beslissen om naast het op grond van artikel 3 toegepaste percentage nog een percentage van het bedrag af te zonderen, op grond van het onderhavige artikel, voor presentiegeld. In dit geval bedraagt de vergoeding minimaal 60% van de bedragen in artikel 2, eerste lid.

Provinciale staten kunnen er evenwel voor kiezen om alleen toepassing te geven aan dit artikel en een bedrag af te zonderen voor presentiegeld. In dit geval bedraagt de vergoeding minimaal 80% van de bedragen genoemd in artikel 2, eerste lid. Wellicht ten overvloede wordt vermeld dat provinciale staten noch van de mogelijkheid genoemd in artikel 3 noch van de mogelijkheid van dit artikel gebruik hoeven te maken.

Artikel 5

Ten aanzien van de vergoeding van deze reiskosten, die kunnen worden gedeclareerd, dient de provincie in de verordening aan te sluiten bij de normen neergelegd in het Reisbesluit binnenland. De bedragen conform het Reisbesluit binnenland zijn maximaal te vergoeden bedragen. Hiervan kan door provinciale staten in de verordening naar beneden worden afgeweken. Voor het gebruik per openbaar vervoer en van andere vervoermiddelen (m.u.v. de eigen auto) gaat het om declaratie van de werkelijk gemaakte kosten.

Voor het gebruik van de eigen auto kan op basis van de op het Reisbesluit binnenland gebaseerde Reisregeling binnenland een vergoeding worden toegekend van f 0,57 (bedrag per 1-1-'94) per afgelegde kilometer. Het staat provinciale staten vrij om dit bedrag lager vast te stellen. Een vergoeding tot f 0,57, alsmede een vergoeding van de kosten per openbaar vervoer, zijn volledig onbelast.

Gekozen kan echter ook worden voor het verstrekken door de provincie van een Openbaar-Vervoerjarkaart (1e of 2e klasse). Indien hiervoor wordt gekozen, zal in de lijn van artikel 14 Uitvoeringsregeling loonbelasting 1990 f 120,- of in geval van een OV-jarkaart 1e klasse f 180,- bij het belastbaar inkomen worden geteld.

Het tweede lid bepaalt dat de werkelijk gemaakte verblijfkosten van een statenlid worden vergoed op declaratiebasis naar bij verordening te stellen regels. Onder deze verblijfkosten vallen de kosten van zakelijk gebruikte maaltijden en eventueel de kosten voor overnachting. Aan de hoogte van de verblijfkosten wordt in dit besluit geen maximum gesteld. De vergoeding van deze verblijfkosten kan alleen belastingvrij worden verstrekt als de desbetreffende uitgaven noodzakelijk zijn voor een behoorlijke vervulling van de functie.

Artikel 6

Voor de in dit lid bedoelde reiskosten kunnen provinciale staten bepalen dat de zakelijke kilometers (per auto, per openbaar vervoer en per taxi) kunnen worden gedeclareerd.

Voor het gebruik per openbaar vervoer en van andere vervoermiddelen (m.u.v. de eigen auto) gaat het om declaratie van de werkelijk gemaakte kosten. Voor het gebruik van de eigen auto wordt aangesloten bij de rijksnorm op basis van artikel 7 van het Reisbesluit binnenland. In dit geval kunnen provinciale staten eveneens in de verordening van het bedrag dat op grond van het Reisbesluit binnenland is vastgesteld, naar beneden afwijken.

De op het Reisbesluit binnenland gebaseerde Reisregeling binnenland kent een vergoeding toe van f 0,57 (bedrag per 1-1-'94) per afgelegde kilometer voor het gebruik van een eigen motorvoertuig. Het staat provinciale staten vrij om dit bedrag lager vast te stellen. Een vergoeding tot f 0,57, alsmede een vergoeding van de kosten per openbaar vervoer, zijn volledig onbelast.

Omtrent het te gebruiken vervoermiddel voor de reizen, bedoeld in de artikelen 5 en 6, is niets bepaald in het onderhavige besluit. In de regels die provinciale staten kunnen stellen omtrent de verlening van een vergoeding voor deze reiskosten, kunnen zij ook regels opnemen inzake de eventuele verplichte keuze voor een bepaalde manier van vervoer, zoals bijvoorbeeld het Reisbesluit binnenland dat in artikel 7 doet door middel van een keuze voor het openbaar vervoer.

Ten aanzien van de hier bedoelde verblijfkosten kunnen provinciale staten, op grond van het tweede lid van dit artikel, bij verordening bepalen dat de kosten van zakelijk gebruikte maaltijden en de kosten voor overnachting kunnen worden gedeclareerd. Aan de hoogte van deze verblijfkosten wordt in dit besluit geen maximum gesteld.

Bij de reis- en verblijfkosten op basis van de artikelen 5 en 6 wordt het aan provinciale staten overgelaten in de verordening procedurele regels op te nemen omtrent bijvoorbeeld de vereiste bewijsstukken bij declaraties.

Tevens kunnen in de verordening regels worden opgenomen over de wijze van verstrekking van de vergoedingen.

Artikel 7

Wegens het belang van de uniformiteit in de verschillende provinciale verordeningen is er voor gekozen de regeling van het aanvangstijdstip niet over te laten aan de provincies. In dit artikel wordt bepaald dat de vergoeding en tegemoetkoming aanvangen op de dag van beëindiging, zoals geregeld in artikel 14 van de Provinciewet.

Het tweede lid regelt het tijdstip waarop de vergoeding en tegemoetkoming moeten worden beëindigd. Zoals reeds in de toelichting bij artikel 1 werd gesteld, komt dit overeen met de regeling in de Kieswet van de beëindiging van het lidmaatschap.

Het derde lid ziet op de situatie dat een statenlid nog geen kalenderjaar de functie heeft vervuld. Artikel 2 geeft namelijk alleen jaarbedragen weer. Om misverstanden te voorkomen bepaalt het derde lid dat het statenlid een vergoeding krijgt die evenredig is aan de tijd dat hij de functie heeft uitgeoefend.

Artikel 8

Op basis van dit artikel kan ten laste van de provincie aan een ex-statenlid een uitkering bij aftreden worden verstrekt.

De duur van deze uitkering kan, ongeacht de duur van het statenlidmaatschap, maximaal twee jaar zijn. Provincies hebben echter de vrijheid de duur van de uitkering afhankelijk te stellen van de duur van het statenlidmaatschap. In de verordening kan bijvoorbeeld worden bepaald dat in geval het statenlidmaatschap korter dan twee jaar heeft geduurd de uitkeringsduur één jaar is en in het geval het statenlidmaatschap langer dan twee jaar heeft geduurd de uitkeringsduur twee jaar is. Een ander voorbeeld is dat in de verordening kan worden bepaald dat de uitkeringsduur gelijk wordt gesteld aan het aantal maanden dat het statenlidmaatschap heeft geduurd met een maximum van twee jaar.

De reden om de uitkeringsduur op maximaal twee jaar te stellen is gelegen in het feit dat het statenlidmaatschap gezien wordt als een functie erbij en dat in veel gevallen ex-statenleden een hoofdfunctie hebben. Een termijn van maximaal twee jaar wordt redelijk geacht om in plaats van het

statenlidmaatschap een andere nevenfunctie te vinden of de hoofdfunctie uit te breiden. Hieruit volgt impliciet dat ex-statenleden die de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt niet meer in aanmerking komen voor de uitkering na aftreden. Zij behoeven zich immers niet meer beschikbaar te houden voor de arbeidsmarkt.

Voor de maximale hoogte van de uitkering bij aftreden is aangesloten bij de maximale percentages die gelden voor een uitkering bij aftreden van ex-gedeputeerden op grond van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers.

Aan de provincie wordt, afhankelijk van de provinciale situatie, de vrijheid gelaten om in de verordening een anti-cumulatieregeling met overig inkomen op te nemen.

Het ligt voor de hand zo'n regeling aldus in te kleden dat inkomsten uit een nieuwe nevenfunctie en meer-inkomsten uit de hoofdbetrekking die worden verworven na het aftreden als statenlid, op de uitkering in mindering worden gebracht. Dit betekent dat het betrokken ex-statenlid een uitkering bij aftreden kan ontvangen, waarvan de hoogte afhankelijk is van zijn persoonlijke financiële situatie. Indien provinciale staten overgaan tot het opnemen van een dergelijke anti-cumulatieregeling in een verordening, kan voor de uitvoering van die regeling worden aangesloten bij de uitvoeringspraktijk van de wachtgeldregeling voor provincieambtenaren.

Het in het tweede lid bedoelde bedrag is een jaarbedrag. Dit sluit aan bij de jaarbedragen van de vergoedingen voor de werkzaamheden opgenomen in artikel 2.

Artikel 9

Dit artikel voorziet erin dat het provinciebestuur onder andere met particuliere verzekeringsmaatschappijen een collectieve verzekering kan afsluiten, waarbij wordt voorzien in de opbouw van een ouderdomspensioen.

Voorts kan het provinciebestuur ten behoeve van de statenleden een collectieve invaliditeits- en overlijdensrisicoverzekering afsluiten. De te betalen premies voor bovenstaande verzekeringen komen ten laste van de provincie.

Het uitgangspunt van genoemde verzekeringen moet zijn dat daarmee aan alle statenleden in een provincie gelijke voorzieningen worden geboden. In overeenstemming met de aard van de primaire component van de materiële rechtspositie van de statenleden, waarmee wordt beoogd een compensatie te bieden voor (mogelijk) gederfde inkomsten, ligt het voor de hand aan de voormelde voorzieningen ten grondslag te leggen de gedachte dat door het vervullen van het statenlidmaatschap mogelijkerwijs dervingseffecten optreden in de sfeer van de voorzieningen, in de veelal vervulde hoofdbetrekking, ter zake van invaliditeit, ouderdom en overlijden.

Een geldelijke voorziening bij overlijden kan bijvoorbeeld ook bestaan uit het uitkeren van een bedrag ineens dat gelijk is aan de feitelijke vergoeding van de werkzaamheden van het statenlid, welke hij laatstelijk genoot, over een tijdvak van drie maanden.

Artikel 10

Voor deze tegemoetkoming is aansluiting gezocht bij die welke volgens de publiekrechtelijke ziektekostenregeling Interprovinciale Ziektekosten Regeling (hierna: IZR) geldt, te weten een regeling die in bijna alle provincies geldt. Op grond van uniformiteit is ervoor gekozen om ook in die provincies, waar een andere ziektekostenregeling geldt voor de provincieambtenaren, wat de onderhavige tegemoetkoming aan de

statenleden betreft, eveneens aan te sluiten bij het werkgeversaandeel in de procentuele premie van de genoemde IZR-regeling.

Op basis van deze ziektekostenregeling betalen de provincie als werkgever en de provincieambtenaar elk een aandeel in de premie. De maximale tegemoetkoming aan de statenleden ter zake van ziektekosten en kosten verbonden aan een verzekering tegen ziektekosten, wordt, zoals gezegd, gekoppeld aan het werkgeversaandeel van de provincie ten behoeve van de deelnemers aan de IZR. Dit werkgeversaandeel is op dit moment 3,95% (percentage van 1994) van het bruto-salaris van een provincieambtenaar. Een en ander betekent dat dit percentage de norm wordt voor de maximale tegemoetkoming aan de statenleden. Deze maximale tegemoetkoming ten laste van de provincie is derhalve 3,95% van de maximale vergoeding voor de werkzaamheden van statenleden, bedoeld in artikel 2.

Artikel 11

De Werkloosheidswet (hierna: WW) heeft ten doel werknemers en degenen die daarmee zijn gelijkgesteld, te verzekeren tegen geldelijke gevolgen van werkloosheid. Indien een WW-uitkeringsgerechtigde tot statenlid wordt gekozen, zal zijn werkloosheid met een aantal uren per week verminderen.

Voor deze uren zal een verlaging plaatsvinden van de omvang van de WW-uitkering. Als de verlaging van de WW-uitkering groter is dan de vergoeding die wordt ontleend aan het statenlidmaatschap zal een negatief inkomenseffect optreden. De verlaging van de WW-uitkering wordt toegepast per uur dat in de nieuwe betrekking (i.c. het statenlidmaatschap) wordt gewerkt en is afhankelijk van het inkomen waarop de WW-uitkering is gebaseerd. De met het statenlidmaatschap verkregen vergoeding is daarbij niet relevant. Derhalve zal een negatief inkomenseffect kunnen optreden als de betrekking op basis waarvan de WW-uitkering wordt genoten, een relatief hoog inkomen opleverde. Er wordt dan een relatief hoog bedrag gekort per uur dat als statenlid wordt gewerkt.

Het onderhavige artikel heeft ten doel dit effect, indien het zich ten aanzien van een statenlid voordoet, te niet te doen. Provinciale staten kunnen bepalen dat de vergoeding voor de werkzaamheden van het desbetreffende statenlid wordt verhoogd tot het bedrag van bedoelde korting wegens het statenlidmaatschap. Door deze verhoging van de vergoeding wordt aan de WW-uitkeringsgerechtigde een netto-inkomensgarantie geboden. Door deze netto-inkomensgarantie wordt een belemmering weggenomen voor aanvaarding van het statenlidmaatschap.

Per 1 maart 1994 is het Besluit Werkloosheid onderwijs- en onderzoekspersoneel in werking getreden. In dit besluit is voor de regeling van het wachtgeld voor overheidspersoneel aansluiting gezocht bij het systeem van de Werkloosheidswet. Dit heeft o.m. tot gevolg dat bij overheidspersoneel met wachtgeld een negatief inkomenseffect kan optreden als zij statenlid worden. Op grond van het tweede lid kunnen provinciale staten aan hen dezelfde compensatie verlenen, als verleend kan worden aan statenleden met een uitkering in de zin van de Werkloosheidswet en waarbij ten gevolge van het statenlidmaatschap eveneens een negatief inkomenseffect kan optreden.

Met betrekking tot de samenloopproblematiek van andere sociale zekerheidsuitkeringen en de vergoedingen op basis van het statenlidmaatschap wordt het volgende opgemerkt. De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid hebben op 23 december 1993 een notitie ter zake aan de Tweede Kamer gezonden (Kamerstukken II 1993/94, 23 572, nr. 1). In deze notitie is een overzicht gegeven van de maatregelen die in het kader van

deze samenloopproblematiek reeds zijn genomen, in voorbereiding zijn en nog kunnen worden genomen.

Artikel 12

In de verordening kunnen richtlijnen opgenomen worden, over scholing gericht op de vervulling van het statenlidmaatschap. Een andere mogelijkheid is het in de verordening opnemen van een limitatieve opsomming van scholingsmogelijkheden. Hierbij zij opgemerkt dat politieke partijen veelal zelf zorgdragen voor algemene, politieke scholing. De scholing bedoeld in dit artikel, betreft vooral vakinhoudelijke scholing, bv. een cursus provinciale financiën.

Onder de kosten van kinderopvang gericht op de vervulling van het statenlidmaatschap vallen niet alleen de kosten voor kinderopvang overdag, maar ook de kosten die voor kinderopvang in de avonden worden gemaakt. Voor een regeling zou bijvoorbeeld kunnen worden aangesloten bij de regeling die er, in een aantal gevallen, is voor het provinciaal personeel.

Artikel 13

In dit artikel is artikel 3 niet van toepassing verklaard op de vergoeding voor leden van provinciale commissies. De beoordeling van de gewenste hoogte van het «presentiegeld» van provinciale commissies is aan provinciale staten overgelaten. De provincie mag derhalve bij de vaststelling van het presentiegeld voor commissieleden met meer dan 20% van het maximumbedrag naar beneden afwijken.

Het is eveneens aan provinciale staten overgelaten eventueel nog verschil te maken tussen presentiegelden voor dag- en avondvergaderingen.

Artikel 14

Naast de bevoegdheid van de staten om met meer dan 20% naar beneden af te wijken van de maximumbedragen van de vergoedingen voor commissieleden, kunnen provincies in bepaalde gevallen ook naar boven afwijken van het in artikel 13 genoemde maximum-bedrag. In dit artikel wordt aangegeven in welke categorieën van gevallen bedoelde afwijking mogelijk is. Aan de afwijking in opwaartse zin is geen bovengrens gesteld. Er is afgezien van een opsomming van concrete gevallen waarin een afwijkende vergoeding aan commissieleden met een specifieke deskundigheid zou kunnen worden toegekend, omdat het niet goed mogelijk is de bedoelde gevallen op een enigszins volledige wijze op te sommen. In de plaats daarvan is gekozen voor een omschrijving van een tweetal categorieën van commissieleden die in aanmerking komen voor een hogere vergoeding.

Met betrekking tot het in onderdeel a genoemde begrip «bijzondere beroepsmatige deskundigheid» zij opgemerkt dat het commissie lid deze deskundigheid beroepsmatig in de commissie moet inbrengen.

Onderdeel b van dit artikel ziet op de situatie dat een provinciale commissie een taak heeft opgedragen gekregen, voor de goede vervulling waarvan zoveel van een of meer leden wordt verwacht dat de maximumvergoeding daarmee niet meer in een redelijke verhouding staat. Er wordt hierbij vooral gedacht aan commissieleden voor wie de zwaarte en het tijdsbeslag van de voorbereidingswerkzaamheden voor de vergaderingen in relatie tot het aantal vergaderingen dat doorgaans wordt gehouden onevenredig groot is.

Door het in artikel 95 van de Provinciewet voorgeschreven vereiste van toezending aan de Minister van Binnenlandse Zaken van de verordening waarin provinciale staten de vergoedingen vaststellen, is mede verzekerd

dat dit artikel alleen in daarvoor in aanmerking komende gevallen zal worden toegepast.

Artikel 16

In het eerste lid is aan het besluit terugwerkende kracht verleend tot en met 1 januari 1994, waardoor aansluiting is bereikt bij het moment van inwerkingtreding van de Provinciewet. Voor de werking van artikel 11, tweede lid, is in het tweede lid aangesloten bij het moment van inwerkingtreding van het Besluit Werkloosheid onderwijs- en onderzoekspersoneel.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. I. J. W. de Graaff-Nauta

De Minister van Binnenlandse Zaken,
E. van Thijn